

[Hagen Hagensen.]

hvor den sociale tryghed ikke bringes ud af balance.

En del af vore forslag vedrører anlægsbevillinger. Det gælder områder, hvor der ikke sker skade ved udsættelser af anlæg eller anskaffelser. Et af disse områder er Salt-holm, hvor vore ændringsforslag angår både køb, anlæg og drift. Jeg har ikke hermed selv taget endelig stilling til sagen, men betoner, at vor økonomi ikke kan eller bør tåle belastning med denne sag på den finanslov, som vi nu behandler. Jeg ved, at en af mine partifæller senere vil gøre bemærkninger om denne sag.

På nogle områder foreslår vi en vis af-dæmpning af Danmarks bistand til udviklingslandene. Her må i nogen grad gælde: kommer tid, kommer råd, og det er i hvert fald afgørende, på hvilken måde hjælpen anvendes, og på hvilken måde projekter udføres. Ud fra dette har vi ment at måtte stille ændringsforslag. Vi understreger, at vi ikke vil være med til at støtte frihedsbevægelser — eller måske rettere oprørsbevægelser — i udviklingslande.

Vi foreslår på et andet punkt, at vort bidrag til UNESCO bringes til ophør på baggrund af den holdning, der i UNESCO er taget til Israel.

På uddannelsesområdet foreslår vi besparelser på ikke forbrugte stipendiebeløb, og vi stiller forslag om fuldt stop for videre anlæg af Roskilde universitetscenter, i hvert fald indtil de kaotiske forhold på den såkaldte læreanstalt er bragt til ophør.

For at give ældre medborgere og invalidepensionister en så meningsfyldt tilværelse som gør ligt stiller vi forslag om ydelser til familier, der vil passe deres ældre pårørende i hjemmet, og om at gøre en særlig indsats for at få invalidepensionister i arbejde og helst ikke gøre det varigt at være invalidepensionist.

På et enkelt område har vi stillet forslag om en forhøjelse af udgifter. Det drejer sig om vores politistyrke. Det er muligt, at dette forslag ikke kan ses at være helt i harmoni med de sparebestræbelser, som vi har deltaget i, men vi ønsker at markere, at vi, som forholdene her i landet desværre er blevet, anser det for at være nødvendigt, at der skabes mulighed for en forøgelse af vort politi til betryggelse for alle borgere. Det skal være muligt at skabe ro og orden her i

landet i en sådan grad, at ikke mindst ældre medborgere trygt kan færdes ude — og for resten også inde — hele døgnet. Det er muligt, at vort skøn med hensyn til beløbsrammen er for højt, men vi har blot villet markere, at det nu er påkrævet at skabe tryghed.

For fuldstændigheds skyld siger jeg, at det konservative folkeparti fastholder vor deltagelse i EF, i NATO og i øvrigt i Mellemfolkeligt Samvirke, og at vi afviser ændringsforslag imod Danmarks deltagelse på disse områder. Ligeledes afviser vi selvsagt forslag, der går imod Danmarks forsvar og imod den danske folkekirke.

Det kunne være betænkeligt nok, dengang finanslovsforslaget blev fremsat, at den daværende regering regnede med, at der skulle være et underskud på over 4 mia kr., men selv om forholdene, ja, måske netop fordi forholdene vedrørende beskæftigelsen og på anden måde siden har ændret sig og ændrede skøn har været nødvendige — dem anerkender vi fuldt ud — findes det så meget mere betænkeligt, at den nuværende regering ikke følger besparelseslinjen, men tværtom gør det modsatte og øger under-skuddet til henvend det dobbelte beløb eller mellem 8 og 9 mia kr. Det kan få en ende med forskrækkelse og gør det vel også, hvis man på denne måde forlader sparelinjen.

Hr. Lysholt Hansen gjorde nogle bemærkninger om, hvad der var nødvendigt kortsigtet, og hvad der på længere sigt ville være rimeligt at gøre. Jeg vil gerne sige, at man ikke må forlade det sigte, man har på længere sigt, og man må blive ved med at fastholde besparelseslinjer; ellers kommer vi udinoget, som vi overhovedet ikke kan overse.

Andre ordførere har antydningvis spurgt regeringen: hvad følger der nu? Kommer der forhøjelser af skatter, kommer der forhøjelser af afgifter? Vi ved det ikke, men vi spørger, og vi kan da allerede i dag i det nu fremsatte ændringsforslag fra regeringen se, at den første afgift vil man gerne have nu. Det skal være en afgift på sukker. Det giver ny og vist også betydelig administration at føre den igennem. Er det den vej, vi skal gå? Vi mener tværtom, vi skal søge besparelsesvejen.

Der er jo en tendens til i de forslag, der ligger nu, og i de kommende års BO-tal, at der vil ske en stærk forøgelse af vore udgifter. Må jeg i den forbindelse have lov til at